

ประกาศองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เรื่อง นโยบายการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ภายใต้วิสัยทัศน์ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) “เป็นผู้นำจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไม้จากป่าปลูก ในปี 2565” อ.อ.ป. บริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจ โดยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดประโยชน์กับสังคม รวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาชุมชนท้องถิ่นด้านอุตสาหกรรมไม้และบริการ ตลอดจนพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ ภูมิปัญญาแก่ประชาชนและภาคเอกชน นั้น

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ด้านการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และให้การจัดการสวนป่าเกิดความยั่งยืนทั้งสามด้าน ประกอบด้วย ความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ความยั่งยืนด้านสังคม และความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม โดยการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ควบคู่กับกระบวนการมีส่วนร่วมกับชุมชนท้องถิ่น ให้เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับสากล จึงกำหนดเป็นนโยบายในการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย

- 1) ด้านการรับรองการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการรับรองการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนของสวนป่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 2) ด้านสนับสนุนการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านสนับสนุนการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล
- 3) ด้านสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 4) ด้านชีววิทยา โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านชีววิทยาขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 5) ด้านการล่าสัตว์และการดักจับสัตว์ โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการล่าสัตว์และการดักจับสัตว์ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 6) ด้านการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 7) ด้านความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นใกล้เคียงสวนป่า โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นใกล้เคียงสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 8) ด้านบุคลากร โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านบุคลากรขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- 9) ด้านความปลอดภัย ในการปฏิบัติงานของพนักงานเสี่ยยนต์ โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านความปลอดภัย ในการปฏิบัติงานของพนักงานเสี่ยยนต์ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

10) ด้านการ.../

10) ด้านการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ และไม้ใช้เนื้อไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

11) ด้านการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงในสวนป่า โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงในสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

จึงขอประกาศให้ทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565

(นายสุกิจ จันทร์ทอง)

ผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ด้านการรับรองการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติ
ด้านการรับรองการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนของสวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) ได้กำหนดแนวทางในการรับรองการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ของสวนป่าในสังกัด ของ อ.อ.ป. ไว้ดังนี้

1. อ.อ.ป. กำหนดให้สวนป่าของ อ.อ.ป. ทุกแห่ง ต้องบริหารจัดการสวนป่าตามข้อกำหนดของมาตรฐานการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล
2. อ.อ.ป. สนับสนุนแนวทางปฏิบัติด้านการรับรองการจัดการสวนป่าตามมาตรฐานสากล โดยจัดลำดับความสำคัญในการขอการรับรองสวนป่าฯ จากความต้องการของตลาดผลิตภัณฑ์ไม้
3. อ.อ.ป. ให้ ออ.ป.ภาคทุกภาค เป็นผู้บริหารใบรับรอง และให้สำนักวิจัยพัฒนาการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เป็นหน่วยประสานงานกลาง

ด้านสนับสนุนการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล โดยดำเนินการตาม แนวทางการปฏิบัติด้านสนับสนุนการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากล

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติสนับสนุนการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานสากลที่มีองค์ประกอบ ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

1. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม แบ่งออกเป็น 2 ข้อ ดังนี้

1.1 ด้านชีววิทยาและความหลากหลายทางชีวภาพ

อ.อ.ป. บริหารจัดการสวนป่าให้เกิดความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและด้านชีววิทยา ในพื้นที่สวนป่า โดยการกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ในสวนป่า อย่างน้อยร้อยละ 10 ของพื้นที่สวนป่าทั้งหมด โดยแบ่งเป็นพื้นที่ต่างๆ ตามศักยภาพสวนป่า เช่น พื้นที่สองฝั่งลำห้วย (Stream Bank) พื้นที่แนวเขตป้องกันรอบนอก (Buffer -Zone) พื้นที่ที่มีการฟื้นตัว เป็นป่ากึ่งธรรมชาติ (Secondary Forest) และพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง (High Conservation Value Area: HCVA) รวมไปถึงการส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ต้นไม้ (Eternity Trees) ส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์ไม้ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ในพื้นที่สวนป่า การปลูกไม้ในสวนป่ากำหนดให้ปลูกต้นไม้ให้มีความหลากหลายทางชนิดพันธุ์ (Heterogeneous stand) ปลูกต้นไม้ให้มีความแตกต่างในชั้นอายุไม้ (Uneven Age stand) ปลูกต้นไม้ที่เป็นพันธุ์ไม้ท้องถิ่น (Native Species) เป็นอันดับแรก หลีกเลี่ยงการใช้สารเคมี ทั้งนี้หากจำเป็นต้องใช้ ผู้ใช้ต้องมีความรู้และใช้อย่างถูกวิธี มีระบบการจับเก็บและทำลายขยะ สารเคมีอย่างถูกวิธี สามารถปฐมพยาบาลผู้ได้รับสารเคมีได้ เพื่อความปลอดภัยต่อผู้ใช้และสิ่งแวดล้อม

1.2 การสนับสนุนการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

อ.อ.ป. มีนโยบายให้การสนับสนุนด้านการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมในสวนป่า เช่น ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (Initial Environmental Examination) เพื่อหาแนวทางป้องกันหรือลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้น จากการดำเนินงานของสวนป่า โดยสวนป่าดำเนินการเอง หรือร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น มหาวิทยาลัย องค์กรเอกชน และหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ สนับสนุนองค์กรการศึกษาต่างๆ ศึกษาพัฒนาแนวทาง ป้องกัน ต้นเหตุของผลกระทบและแก้ไขความเสื่อมลงของสิ่งแวดล้อม ศึกษาและป้องกันผลกระทบ สิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะดินและน้ำ เช่น วางแปลงถาวรเพื่อติดตามศึกษาการพังทลายของดิน สร้างแนวกักตะกอน ปลูกพืชคลุมดิน

2. ความยั่งยืนด้านสังคม แบ่งออกเป็น 2 ข้อ ดังนี้

2.1 ความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น

อ.อ.ป. กำหนดให้สวนป่ามีกระบวนการรับฟังข้อคิดเห็นจากชุมชนท้องถิ่น พัฒนาชุมชน ท้องถิ่น ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน โดยสนับสนุนการศึกษาพัฒนาป่าเศรษฐกิจอย่างครบวงจร จำหน่ายผลผลิตจากสวนป่าในราคาที่เป็นธรรม เพื่อสามารถนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มได้ ชุมชน ท้องถิ่นได้รับโอกาสในการจ้างงาน นอกจากนี้ยังให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2 แรงงานและความเสมอภาคของบุคคล

บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานกับ อ.อ.ป. ทุกคนจะได้รับผลตอบแทนจากการทำงาน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จะต้องได้รับการอบรม เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการทำงาน เพื่อให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความสุขในการทำงาน ซึ่งอยู่บนพื้นฐานความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

นอกจากนี้ อ.อ.ป. ได้จัดอุปกรณ์ความปลอดภัยไว้สำหรับบุคคลที่ทำงานกับเครื่องจักรต่างๆ พร้อมทั้งมีแนวทางรับมือกับเหตุฉุกเฉินที่เหมาะสม และ อ.อ.ป. ยังสนับสนุนในการจัดตั้งกลุ่มตัวแทนผู้ปฏิบัติงาน เพื่อต่อรองหรือปกป้องสิทธิต่างๆ ตามกฎหมาย

3. ความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

การจัดการสวนป่าจะใช้ระบบวนวัฒนที่เหมาะสม (Appropriate Silvicultural System) มีแผนการเก็บเกี่ยวระยะยาว การเก็บเกี่ยวผลผลิตรายปี (Annual Cut) ต้องไม่เกินความเพิ่มพูนผลผลิตรายปี (Annual - Yield Increment :AYI) รวมทั้งการเลือกใช้วิธีการเก็บเกี่ยวผลผลิตป่าไม้ (Harvesting) ที่เหมาะสม เพื่อให้มั่นใจในความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ และ อ.อ.ป. ยังส่งเสริมการใช้สินค้าและบริการจากสวนป่าอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการส่งเสริมชุมชนท้องถิ่น แปรรูปผลิตภัณฑ์จากสวนป่าทั้งที่เป็นไม้และไม่ใช่ไม้ (Non Timber Forest Products: NTFP_s) ให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ใช้พื้นที่สวนป่าเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเป็นแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติ

ในขั้นตอนการตรวจรับรอง อ.อ.ป. ยินดีให้ความร่วมมือกับผู้ตรวจประเมินภายในของ อ.อ.ป. และคณะผู้ตรวจรับรองของมาตรฐานสากลตามความเหมาะสม และหากสวนป่า ได้รับการรับรองตามมาตรฐานการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนแล้ว สวนป่าพร้อมที่จะปฏิบัติตามหลักการและเกณฑ์มาตรฐานสากล ตลอดจนข้อเสนอแนะของผู้ตรวจรับรองทุกประการ

ด้านสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพโดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติ ด้านสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) จะบริหารจัดการสวนป่าตามแนวทางการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ด้วยระบบการผลิตที่รักษาคุณภาพดินและน้ำ อนุรักษ์และส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายของชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ในพื้นที่สวนป่า โดย

1. สวนป่า อ.อ.ป. ปลูกไม้เศรษฐกิจพื้นเมืองและไม้อื่นๆ บนพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ โดยจะไม่มีการขยายการปลูกสร้างสวนป่าใหม่ ในบริเวณที่เป็นป่าธรรมชาติดั้งเดิมแต่อย่างใด
2. การจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน จะเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตและอัตราการรอดตายของต้นไม้ มีการป้องกันความรุนแรงและความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการระบาดของโรคและแมลงต่างๆ และหากมีการใช้สารเคมี จะต้องเป็นไปตามแนวทางที่มาตรฐานการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนกำหนด
3. วิธีการเก็บเกี่ยวผลผลิตไม้ จะเลือกวิธีที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด เพื่อลดความเสียหายต่อพื้นที่และต้นไม้ที่ยังเหลืออยู่
4. มีการจัดการสวนป่าเพื่อเพิ่มคุณค่าให้แก่ธรรมชาติอย่างซ้ำๆ เช่น การอนุรักษ์ต้นไม้ที่มีคุณค่าสูงด้านชีววิทยาไว้ตลอดไป การสร้างสวนป่าที่มีความหลากหลายทางชนิดพันธุ์และอายุ และการสร้างสวนป่าที่มีลักษณะกึ่งธรรมชาติขึ้นมา เป็นต้น
5. การสร้างและซ่อมแซมทางตรวจการจะต้องพยายามหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดการพังทลายของดิน
6. ต้นไม้บริเวณสองฝั่งลำห้วยจะอนุรักษ์ไว้ และปลูกต้นไม้เสริมเพื่อประโยชน์ด้านความหลากหลายทางชีวภาพและการอนุรักษ์
7. พื้นที่สองฝั่งลำห้วยของลำห้วยสายหลัก (คำจำกัดความดูที่ความหมายของสำนักงานราชบัณฑิตยสภา) หรือลำห้วยสายอื่นที่สวนป่าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นพื้นที่ที่สมควรที่จะปกป้องรักษาเพื่อไว้ส่งเสริมความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพภายในพื้นที่สวนป่าเป็นการช่วยลดการพังทลายของดิน การป้องกันตะกอนไหลลงในลำห้วยและการรักษาความชุ่มชื้นของบริเวณสองฝั่งลำห้วย โดยให้มีพื้นที่สองฝั่ง ลำห้วยไม่ต่ำกว่า 5 เมตรจากขอบริมตลิ่ง ทั้งนี้ พื้นที่แนวเขตป้องกันรอบนอก (buffer zone) ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 5 เมตร
8. มีการดูแลและป้องกันสัตว์ป่าและพืช โดยเฉพาะชนิดพันธุ์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ถูกคุกคามและหายาก จะได้รับการดูแลป้องกันเป็นพิเศษ
9. มีแนวทางปฏิบัติในการกำจัดขยะและของเสียอื่นๆ

ด้านชีววิทยาโดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านชีววิทยาขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เพื่อให้การบริหารจัดการสวนป่า เกิดความยั่งยืนด้านชีววิทยาขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ในพื้นที่สวนป่า จึงกำหนดแนวทางดำเนินการในเรื่องดังกล่าว จำนวน 12 กิจกรรม ดังนี้

1. ด้านชีววิทยาของสวนป่า ประกอบด้วย
 - 1.1 ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ต้นไม้ต่อไปนี้เป็นแหล่งอาหารและที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า ดังนี้
 - 1.1.1 ต้นไม้ที่เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า
 - 1.1.2 ต้นไม้ผลต่างๆ
 - 1.1.3 ต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่
 - 1.1.4 ต้นไม้ที่มีอายุมาก
 - 1.2 ศึกษาและป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะดินและน้ำ ดังนี้
 - 1.2.1 วางแผนการเพื่อติดตามศึกษาการพังทลายของดิน
 - 1.2.2 สร้างแนวกักตะกอน
 - 1.2.3 ปลูกพืชคลุมดิน
2. การปลูกไม้ในสวนป่ามีแนวทางดำเนินการ ดังนี้
 - 2.1 ปลูกต้นไม้ให้มีความหลากหลายทางชนิดพันธุ์
 - 2.2 ปลูกต้นไม้ให้มีความแตกต่างในชั้นอายุไม้
 - 2.3 ปลูกต้นไม้ที่เป็นพันธุ์ไม้ท้องถิ่น เป็นอันดับแรก
3. ปลูกต้นไม้เสริม ในพื้นที่อนุรักษ์ของสวนป่า
4. การปลูกสร้างสวนป่า จะต้องไม่บุกรุกทำลายพื้นที่ที่เป็นป่าธรรมชาติ
5. การจัดการสวนป่าจะใช้ระบบวนวัฒนที่เหมาะสม
6. การเก็บเกี่ยวผลผลิตรายปี ปริมาณไม้ที่ทำออก ไม่เกินความเพิ่มพูนผลผลิตรายปี
7. มีแผนการเก็บเกี่ยวผลผลิตเนื้อไม้ระยะยาวและสม่ำเสมอ
8. ก่อนและหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต จะมีการตรวจสอบผลกระทบในด้านต่างๆ
9. เลือกใช้วิธีการเก็บเกี่ยวผลผลิตป่าไม้ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
10. หลีกเลี่ยงการใช้สารเคมี หากจำเป็นต้องใช้ ผู้ใช้ต้องมีความรู้และใช้อย่างถูกวิธี มีระบบการจับเก็บที่ถูกต้อง และทำลายขยะสารเคมีอย่างถูกวิธี สามารถปฐมพยาบาลผู้ได้รับสารเคมีได้ เพื่อความปลอดภัยต่อผู้ใช้และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
11. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ การห้ามล่าสัตว์ป่าและการเก็บพันธุ์ไม้ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ในพื้นที่สวนป่า
12. หลีกเลี่ยงการใช้พืชพันธุ์ที่ดัดแปลงพันธุกรรม (GMO)

ด้านการล่าสัตว์และการดักจับสัตว์โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการล่าสัตว์และการดักจับสัตว์
ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ มีแนวทางการปฏิบัติด้านการป้องกันและควบคุมการล่าสัตว์และดักจับสัตว์
ในพื้นที่สวนป่า เพื่อเป็นการอนุรักษ์สัตว์ ดังนี้

1. ห้ามล่าสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
พ.ศ. 2562
 2. ห้ามล่าสัตว์ป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (Endangered) เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Vulnerable) ถูกคุกคาม
และหายาก (Threatened and Rare) รวมถึงสัตว์เฉพาะถิ่น และสัตว์ที่มีการย้ายถิ่นตามฤดูกาล
 3. ห้ามล่าสัตว์ป่าทุกชนิดในฤดูกาลผสมพันธุ์ ฤดูวางไข่ และช่วงการเลี้ยงลูกอ่อน
 4. ไม่ส่งเสริมให้มีการล่าสัตว์และดักจับสัตว์ในพื้นที่สวนป่า
 5. ห้ามใช้ระเบิด ไฟฟ้า สารเคมี และอาวุธปืนในการจับปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ
-

ด้านการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการศึกษผลกระทบ
สิ่งแวดล้อมขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เพื่อให้สภาพสิ่งแวดล้อม ชีววิทยา และความหลากหลายทางชีวภาพ ในพื้นที่สวนป่าของ
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) ได้รับการคุ้มครองอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น อ.อ.ป. จึงมีแนวทางการปฏิบัติ
ด้านการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อมของ อ.อ.ป. แบ่งออกเป็น 2 กิจกรรม ดังนี้

1. ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (Initial Environmental Examination) เพื่อหาแนวทาง
ป้องกันหรือลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น โดยสวนป่าดำเนินการเอง หรือร่วมกับหน่วยงานภายนอก
เช่น มหาวิทยาลัย องค์กรเอกชน และหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ ของประเทศไทย
 2. สนับสนุนองค์การการศึกษาต่างๆ เพื่อศึกษาพัฒนาแนวทางป้องกัน แก้ไข ต้นเหตุของผลกระทบ
และความเสื่อมลงของสิ่งแวดล้อม
-

ด้านความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นใกล้เคียงสวนป่าโดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติ ด้านความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นใกล้เคียงสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีแนวทางการปฏิบัติด้านความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นใกล้เคียงสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขอย่างยั่งยืน โดย แบ่งเป็น 5 กิจกรรม ดังนี้

1. สนับสนุนการศึกษาและพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความเจริญของชุมชนท้องถิ่น
2. เสริมสร้างการศึกษาพัฒนาป่าเศรษฐกิจแบบครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าการใช้ประโยชน์ของทรัพยากร
3. มีส่วนร่วมในการศึกษาและพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น
4. จำหน่ายไม้ที่ทำออกจากสวนป่า ให้สมาชิกหมู่บ้านป่าไม้และชุมชนท้องถิ่นในราคาที่ยุติธรรม เพื่อนำไปสร้างมูลค่าเพิ่ม และการใช้สอยเพื่อตนเอง
5. สมาชิกหมู่บ้านป่าไม้และชุมชนท้องถิ่น สามารถเก็บหาของป่าหรือผลผลิตอื่นที่มีใช้เนื้อไม้จากพื้นที่สวนป่า และใช้ประโยชน์พื้นที่ว่างระหว่างแถวไม้ เพื่อปลูกพืชไร่ พืชสวน สมุนไพร เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ ในระบบวนเกษตร (ยกเว้นในบริเวณพื้นที่ที่ไม่สามารถดำเนินการได้) โดยมีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นและมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้การดำเนินงานไม่ส่งผลกระทบต่อการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน

ด้านบุคลากรโดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านบุคลากรขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

บุคลากรขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) และผู้ปฏิบัติงานกับ อ.อ.ป. จะได้รับผลตอบแทนจากการทำงาน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่ไม่น้อยกว่าบรรทัดฐานของกฎระเบียบทั่วไป และที่เกี่ยวข้อง ได้รับการพัฒนาที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและความพึงพอใจในการทำงาน ได้รับการสนับสนุนให้มีความก้าวหน้าตามหลักธรรมาภิบาล ได้รับการคุ้มครองและมีมาตรการด้านความปลอดภัยรวมทั้งสาธารณสุขพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้มีบุคลากรที่ดีมีคุณภาพ

ด้านความปลอดภัย ในการปฏิบัติงานของพนักงานเลื่อยยนต์ โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติ
ด้านความปลอดภัย ในการปฏิบัติงานของพนักงานเลื่อยยนต์ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) มีแนวทางการปฏิบัติให้การสนับสนุนด้านความปลอดภัย
ในการปฏิบัติงานของพนักงานเลื่อยยนต์ที่ปฏิบัติงานในสวนป่า แบ่งออกเป็น 3 หัวข้อดังนี้

1. อุปกรณ์ด้านความปลอดภัย

อ.อ.ป. กำหนดให้พนักงานเลื่อยยนต์ของ อ.อ.ป. หรือของผู้รับจ้างที่ปฏิบัติงานกับ อ.อ.ป. จะต้อง
มีอุปกรณ์ด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานให้กับพนักงานเลื่อยยนต์ทุกคนสวมใส่ประกอบด้วย

- 1.1 หมวกนิรภัยและอุปกรณ์ป้องกันดวงตา
- 1.2 เครื่องป้องกันเสียง
- 1.3 เสื้อผ้าที่กระชับ และกางเกงขายาวนิรภัย
- 1.4 ถุงมือ
- 1.5 รองเท้านิรภัย

2. เลื่อยยนต์

อ.อ.ป. กำหนดให้เลื่อยยนต์ของ อ.อ.ป. หรือเลื่อยยนต์ของผู้รับจ้างที่ปฏิบัติงานกับ อ.อ.ป. จะต้อง
เป็นเลื่อยยนต์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย อยู่ในสภาพที่มีความปลอดภัยอย่างเพียงพอในการนำมาใช้ปฏิบัติงาน
และต้องมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่ติดตั้งมากับตัวเลื่อยยนต์อย่างครบถ้วนตามการออกแบบของบริษัทผู้ผลิต

3. ผู้ปฏิบัติงานร่วม

อ.อ.ป. กำหนดให้ พนักงาน/คนงาน ของ อ.อ.ป. หรือพนักงาน/คนงาน ของผู้รับจ้างที่ปฏิบัติงาน
ร่วมกับพนักงานเลื่อยยนต์ของ อ.อ.ป. หรือของผู้รับจ้าง ในบริเวณพื้นที่ทำไม้ หรือในบริเวณหมอนไม้ของ
สวนป่า อ.อ.ป. ต้องสวมใส่หมวกนิรภัยทุกคน

พนักงานเลื่อยยนต์ของ อ.อ.ป. หรือของผู้รับจ้างที่ปฏิบัติงานกับ อ.อ.ป. ต้องผ่านการฝึกอบรมหรือ
แนะนำการใช้เลื่อยยนต์อย่างถูกต้องและปลอดภัย

ห้ามมิให้นำเด็กเข้าไปในบริเวณพื้นที่ทำไม้หรือในบริเวณหมอนไม้ เป็นอันตราย

ด้านการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้โดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ และไม่ใช้เนื้อไม้ ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจและป้องกันไม่ให้นักค้าไม้ที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล ปะปนกับสินค้าไม้ที่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากล และเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงในการนำสินค้าไม้ที่ไม่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากลมาจำหน่ายเป็นสินค้าไม้ที่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากล จึงกำหนดระบบควบคุมการเคลื่อนย้ายของสินค้าไม้ และไม่ใช้เนื้อไม้ ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป.) แบ่งเป็น 7 หัวข้อ ดังนี้

1. ให้กำหนดแยกสถานที่เก็บสินค้าไม้ที่ไม่ได้รับรองจากมาตรฐานสากล และสินค้าที่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากลออกจากกันและหมายแนวขอบเขตและติดป้ายแสดงระบุให้เห็นอย่างเด่นชัดและชัดเจน
2. ให้จัดทำเอกสารควบคุมสินค้าไม้ที่ไม่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากล และสินค้าที่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากลแยกออกจากกันอย่างชัดเจน
3. การประทับตราสัญลักษณ์ของมาตรฐานสากล ที่ได้รับอนุญาตแล้ว ลงบนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการเคลื่อนย้ายสินค้า โดยให้สามารถใช้ประทับตราได้เฉพาะกับสวนป่าที่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากล แล้ว เท่านั้น
4. ให้งานสวนป่าฯ กำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบโดยตรงเพื่อควบคุมกำกับดูแล ระบบควบคุมการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ การประทับตราสัญลักษณ์ของมาตรฐานสากล ที่ได้รับอนุญาตแล้ว ลงบนเอกสารใบกำกับการนำเคลื่อนย้ายไม้ และการเก็บรักษาตราสัญลักษณ์ฯ
5. ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขต ที่รับผิดชอบงานสวนป่า กำหนดบุคลากรเพื่อควบคุมกำกับดูแล การดำเนินงานของระบบควบคุมการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ และไม่ใช้เนื้อไม้ ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ของมาตรฐานสากล
6. ให้สำนักงานองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาค ที่รับผิดชอบงานสวนป่าที่ได้รับการรับรองจากมาตรฐานสากล สังกัดอยู่ กำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบโดยตรงเพื่อควบคุมกำกับดูแลระบบควบคุมการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ และไม่ใช้เนื้อไม้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของมาตรฐานสากล
7. ให้สำนักวิจัยพัฒนาการจัดการป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เป็นหน่วยประสานกลาง เพื่อทำหน้าที่ประสานงานในด้านระบบควบคุมการเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ และไม่ใช้เนื้อไม้ ของ อ.อ.ป. ระหว่างงานสวนป่าฯ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขต และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาค ที่งานสวนป่ากับหน่วยงานผู้ตรวจรับรองของมาตรฐานสากล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของมาตรฐานสากล

ด้านการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงโดยดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติด้านการป้องกัน และกำจัดโรคและแมลงในสวนป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ได้กำหนดแนวทางในการจัดการโรคและแมลงในพื้นที่สวนป่า ด้วยวิธี
ที่ถูกต้อง และมีผลต่อกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด แบ่งเป็น 6 หัวข้อ ดังนี้

1. สนับสนุนการศึกษาวิจัยด้านโรคและแมลงในสวนป่าทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ สถานศึกษา
และเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อลดอัตราการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช และเพิ่มผลผลิตเนื้อไม้
ที่มีคุณภาพมากขึ้น
2. วิธีการป้องกันกำจัดโรคและแมลง จะเลือกใช้วิธีการที่มีผลกระทบต่ำ เพื่อลดความเสียหาย
ต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นต้องใช้สารเคมี ผู้ใช้ต้องมีความรู้และใช้อย่างถูกวิธีอย่างมีประสิทธิภาพ
มีแนวทางปฏิบัติในการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงในสวนป่าแต่ละพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโรคและ
แมลง
3. มีการกำหนดขอบเขตในการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงอย่างชัดเจนเพื่อควบคุม
การระบาดในพื้นที่ข้างเคียง
4. มีมาตรการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคและแมลงอย่างเข้มงวด เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหาย
หรือเกิดความเสียหายน้อยที่สุด เตรียมมาตรการการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงให้เหมาะสมกับ
สถานการณ์
5. ก่อนและหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตจะต้องตรวจสอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากโรคและแมลง
ในพื้นที่สวนป่า เพื่อป้องกันและหาแนวทางในการเตรียมพร้อมขั้นต่อไป
6. พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ให้มีความพร้อมในด้านการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงในพื้นที่